

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

LEDEN 2017

Ročník 20

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OÚ | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | ZŠ | MŠ | SLAVOJ OBECNICE

Moje lednové úvodníky obsahují vždy různá předsevzetí do nastávajícího roku. Většinou jsou neuskutečnitelná z různých důvodů. Tím nejdůležitějším je moje slabá vůle, proto jsem se rozhodl do nového roku určovat pro sebe úkoly (chcete-li předsevzetí), u kterých vím, že se nemusím moc snažit o jejich uskutečnění. Tak například jedním z příkladů jsou práce na záchodě. Tím nemyslím konání potřeby, ale úkony následující. Splachování mísy a zhasínání světla. Jako pomocný projekt jsem si vytvořil na čtvrtku nápis a nalepil jej na dveře záchodu: „*Troubo, spláchni a zhasni*“. Chvilí jsem na výtvar zíral a uvědomil si, jak se bude cítit návštěvník, který si u nás odsokčí pronásledován nutkáním po vypitém čaji. Asi by se k nám příště netěšil. Také mne napadlo, co bych říkal manželce, když se vracíváme pozdě večer z „večerní procházky“ a na záchodě se krásně svítí. Vždycky jsem prohlašoval: „Zase ten děda Franta zapomněl zhasnout“. Ta hláška se u nás ujala do dnešních časů, i když děda už na nás shlíží tam shůry. Tohle předsevzetí jsem vyřešil jinak. Vždy když jdu konat, celou dobu si opakuji: „Spláchnout, zhasnout...!“ Většinou se to povede. Další skoro úspěšné předsevzetí: „Nebudu jíst vnučatům čokolády a jiné dobroty, které jim babička kupuje k nám domů.“ To je jednoduché, daří se mi to plnit... když babička nenakoupí. Splnitelným úkolem do nového roku

je slib, že pojedou na plánované akce, jako jsou například hory. To se mi daří splnit skoro vždy, pokud onemocním, nesplnění je omluvitelné. Ale dost už bylo „předsevzetích“. Například hory už mám splněné, na lyžích už jsme byli a dokonce i s dobrodružstvím. Začalo to tím, že manželka chvátala na Štědrý den po schodech vzít „důležitý“ telefon a prasklo jí v koleně (to naše teta volala, že našla kapří šupinu, kterou jsme jí poslali). A ještě na Štědrý den návštěva ochotného a hodného obecnického ortopeďa, v den odjezdu na hory dvakrát cesta do Hořovic, jednou do Berouna, do lékárny pro kvalitní ortézu a večer hurá do Rakous. Tam jsme lyžovali velmi opatrně, i přesto Evinu složily na sjezdovce nějaké dívčiny, ale koleno vydrželo. Zrada přišla se špatně zapnutou botou do vázání, po vypnutí lyže neřízený pád... „Já mám asi vyhozené rameno, sundám si bundu a srovnej to s tím druhým, jestli je fakt vykloubené.“ Štěstí v neštěstí. Když svlékala bundu, hlavice skočila zpět do jamky. No hlavně, aby se to doktor o doktorce nedozvěděl ☺. Na doktorku si nedávno hrála naše vnučka Malvína a měřila mi teplotu a tlak, když jsem byl hlídacím dědečkem. Také mi koukala takovým tím kukátkem do ucha. Ptám se jí: „Tak co pani doktorko, dobrý?“ Pohlédla na mne a prohlásila: „Máš tam nějaké boldel.“ Nejspíš mi viděla až do mozku.

bs

Zimní údržba komunikací

Zimní období přináší nejenom radost ze sněhu především pro naše nejmenší, ale také mnoho starostí s jeho odstraněním z komunikací a chodníků a jejich následném posypu tak, aby byly co možná nejlépe sjízdné a schůdné. Proto se obracím touto cestou na majitele automobilů, aby nenechávali svá vozidla na komunikacích, ale parkovali na místech, kde nebudou překážet technice, která provádí údržbu těchto komunikací. Vyvarujete se tak možnému poškození vašich aut a umožníte traktoristovi, který údržbu provádí, bezpečný průjezd ulicemi v obci.

Děkuji vám za pochopení.

Josef Karas, starosta

Foto Jenda Zelenka

Jubilea v lednu slaví a budou slavit

Martin Ručka 50 let
Anna Adamčíková 60 let
Pavel Steiner 55 let
Aleš Hladký 50 let
Blažena Ptáčková 70 let
Pavel Svoboda 70 let
Slávka Máchová 90 let

Jubilea v únoru budou slavit

Jaroslav Laibl 85 let
Miloslava Oktábcová 60 let
Květuše Hanselová 55 let
Hana Nelibová 70 let

Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let

PODĚKOVÁNÍ

Vážený pane starosto,
 vřele děkuji za blahopřání k mému životnímu jubileu. Jsem potěšena, že jste si vzpomněli na možná nejstarší rodačku obce. Zahřálo mne to u srdce a udělalo nesmírnou radost.

Přeji Vám i vašim spolupracovníkům mnoho štěstí a úspěchů v roce 2017.

Slávka Máchová

INZERCE

 Internet Pb 20 let
 Minimálně 20 důvodů proč být s námi

TELEFON

INTERNET

TV

oslavte to s námi
SOUTĚŽTE A VYHRAJTE

Aktuální info o akci "SOUTĚŽTE A VYHRAJTE" naleznete na www.20let.internetpb.cz.

Pokud potřebujete více informací o firmě i akci, tak volejte 775 101 209 nebo emailem info@pb.cz.
 Rádi zodpovíme vaše dotazy a dáme vám potřebné informace.
 Soutěž startuje 1. 4. 2016.

Dne 25. února 2017
 by se dožil 78 let
 pan **Josef Zelenka**.

Byl to hodný, obětavý a čestný člověk.

*S láskou vzpomíná manželka Růžena
 a celá zarmoucená rodina*

VZPOMÍNKA

Dne 3. února 2017 tomu bude
 už 6 let, co s námi není
 naše milovaná maminka **Marie Čáповá**.

Tento smutný čas vzpomínáme i bratra **Zdendu**
 a babičku **Annu Hoškovou**.

S úctou a láskou vzpomíná Katka s rodinou

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ Obecnice

Zveme dobrovolné dárce na

odběr krve

ve čtvrtek **30. března 2017** v Příbrami

Odvoz autobusem z transfuzní stanice v Příbrami
 na OÚ v Obecnici, kde budou předány plakety.
 Občerstvení zajištěno ve Staročeské hospodě.

DARUJ KREV – ZACHRÁNÍŠ ŽIVOT

**ODVOZ
 NEBEZPEČNÝCH SLOŽEK
 komunálního odpadu
 v roce 2017**

18. dubna v Obecnici a v Oseči
 v době od 15.00 do 15.30 hod.

12. září v Obecnici a v Oseči
 v době od 15.00 do 15.30 hod.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice

Zdravím v novém roce všechny čtenáře Obecnického zpravodaje a doufám, že jste všichni prožili svátky v poklidu. Podle naší aktivity během svátku bych řekl, že ano – nikdo nás nepotřeboval. Což určitě svědčí o vaší odpovědnosti. A i my jsme si mohli užívat svátky. Jednu akci jsme přeci jen měli. V pátek 6. ledna jsme byli přes operační středisko vyzváni k záchraně osob z vlaku, který uvízl na trati mezi Trhovými Dušnicemi a Bratkovicemi. Na místě události už byli kluci z HZS. Pomohli jsme jim v evakuaci lidí, některé z nich jsme Sobolem odvezli k připravenému autobusu. A co se vlastně vlaku stalo? Od drážních hasičů jsme se dozvěděli, že ve vlaku spadl systém jeho řízení a zabezpečovací zařízení zastavilo celou trať, aby nedošlo ke srážce s jiným vlakem.

Jak již jsem psal, tento měsíc mnoho akcí nebylo, proto vám připomenu, co nepatří do kamen či do kotlů.

Co doma rozhodně nespalovat:

Plasty - při jejich pálení vzniká nejvíce jedovatých látek. Např. při spalování PVC unikají do ovzduší dioxiny a sloučeniny chlóru.

Spalováním **polystyrenu** vzniká mimo jiné jedovatý styren.

Spalováním **plastových fólií (PP, PE)** a **PET lahví** se do ovzduší dostávají polyaromatické uhlovodíky. Plastové obaly a výrobky patří do kontejneru na plasty.

Staré palety, dřevo z demolic, rozbitý nábytek, chemicky ošetřené dřevo, natřená prkna - při spalování se uvolňují dioxiny (až 500x více než při použití palivového dříví) a formaldehyd.

Chemicky ošetřené dřevo, nábytek, dřevotříska apod. patří do sběrného dvora.

Spalování **nápojových kartonů** (obalů od mléka, džusů apod.) produkuje chlororganické látky a těžké kovy. Tyto obaly patří do kontejneru na plasty.

Celobarevné letáky a časopisy obsahují v tiskářských barvách často velké množství těžkých kovů (např. olovo, kadmium), které se uvolňují při spalování. Papír patří do tříděného odpadu nebo do sběrného dvora. Kousek novin použitý při rozdělávání ohně neškodí, pálení stohů novin a časopisů však ano! Spalováním papíru navíc ničíme cennou surovinu. Papír patří do tříděného odpadu nebo do sběrného dvora.

Pálením **pneumatik** vznikají polyaromatické uhlovodíky (PAU) a další jedovaté látky. Staré pneumatiky patří do sběrného dvora.

Tráva, listí a zbytky potravin mohou být také zdrojem nebezpečných a dráždivých látek, pokud je pálíme na zahradě. Zbytky rostlin patří na kompost nebo do směsného odpadu. Uvažujete o kompostování? Informace najdete například na stránkách [Ekodomova](#).

Nebezpečné odpady (zbytky léků, barev, baterie a další): tyto odpady je nutné odevzdat do specializovaného sběru ve vaší obci, prošlé léky můžete odevzdat bezplatně v lékárně k likvidaci.

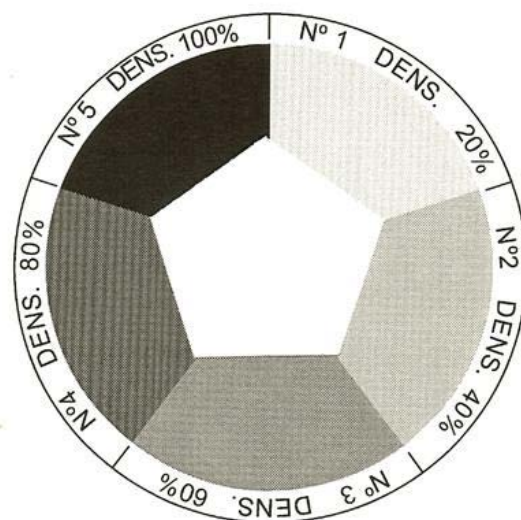
Nekvalitní uhlí může produkovat množství oxidu siřičitého, dusíme-li palivo v kamnech či máme špatné průchodné spalínové cesty, může vznikat jedovatý oxid uhelnatý. Spalováním nevhodného materiálu vzniká také množství pevných prachových částic.

Co je přípustná tmavost kouře a jak se měří?

Nejvyšší přípustná tmavost kouře je optická vlastnost kouře vyvolaná pohlcováním světla v kouřové vlečce vystupující z komína. Při spalování paliv nesmí být odcházející kouř tmavší než 2. stupeň při měření a hodnocení Ringelmannovou stupnicí a změřená hodnota opacity nesmí být větší než 40 %.

Měření tmavosti kouře se provádí metodou podle Ringelmannova nebo Bacharacha. Metoda podle Ringelmana je založena na porovnání tmavosti kouřové vlečky s odpovídajícím stupněm Ringelmannovy stupnice lidským zrakem. Tmavost zbarvení kouřové vlečky přibližně odpovídá koncentraci sazí, popílku a jiných částic. Měření tmavosti kouře podle této metody provádí pozorovatel ze vzdálenosti 150 až 400 m od pozorovaného komína.

Pomůcka obsahuje bílý karton s výseky pro pozorování dýmu a s poli obsahujícími Ringelmannovy stupně šedi.

Zdroj: internet- <http://arnika.org/co-do-kamen-nepatri>

Doufám, že tento stručný výtah škodlivých látek vás poučí a budeme mít v našem okolí co nejčistší ovzduší.

Všem přeji hezký den

Petr Zima, velitel SDH Obecnice

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

Vážení rodiče,

od 1. 1. 2017 byla Mateřská škola a školní jídelna sloučena s MZŠ Obecnice. Nový název – **Masarykova základní škola a mateřská škola Obecnice**, příspěvková organizace. Pověřena vedoucí učitelkou v mateřské škole byla Růžena Míková. Vedoucí školní jídelny zůstává Jana Karasová.

Mgr. Jiří Kadlec, ředitel

Připravované akce v MŠ a ZŠ leden – únor

- 24. 1. **Toulání po Brdech** – akce ŠD ve spolupráci s VLS – lesní pedagog
- 27. 1. **Pyžamový bál** od 14.00 do 16.00 hod. (akce ŠD ve spolupráci s MŠ)
- 6. 2. **Zdravá pětka** (2. až 5. třída)
- 8. 2. **Nekolný Dominik** (profesionální sportovec Mistr světa v BMX – protidrogová přednáška)
- 10. 2. V rámci **CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM** „Čtení pro předškoláky“ ve 2. třídě
- 22. 2. **Abrahamuzika** (interaktivní didaktické hudební divadlo 1. – 9. třída)

Fotogalerie z Vánočního koncertu dětí z obecnické školy
20. prosince 2016

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

Informujeme spoluobčany, že k 1. 1. 2017 došlo ke sloučení mateřské školy a školní jídelny s Masarykovou základní školou v Obecnici. Novým subjektem je Masarykova základní škola a mateřská škola Obecnice, příspěvková organizace. Ředitelem je Mgr. Jiří Kadlec, vedoucí pedagogický pracovník pro MŠ je Růžena Míková.

Po vánočních prázdninách jsme děti přivítali v mateřské škole v pondělí 2. ledna 2017. Děti do mateřské školy přišly plné dojmů a zážitků z vánočních prázdnin a z vánočních dáreků. Vzájemně jsme si sdělovali dojmy a zážitky z dáreků, které našly pod stromečkem, společně jsme si nakreslili svůj nejoblíbenější dárek a vyprávěli jsme si, kde jsme všude o vánočních prázdninách byli a co jsme dělali. Děti byly nadšené ze sněhové nadílky a naplno užívaly sněhových radovánek, stavěli jsme sněhuláky, dělali otisky do sněhu a jezdily na lopatách.

Co proběhlo v prosinci

Začátkem měsíce jsme se s dětmi vypravili na místní faru, kde na nás už čekali ve sklepení čerti se samotným Luciferem. Po malém „úplatku“ – písničce „Čerti v pekle“ a slibu, že budeme celý rok hodní nás pekelníci propustili z jejich království a mohli jsme po schodech stoupat do nebe, kde už na nás čekal svatý Mikuláš s andílky. V nebi jsme za básničku a písničku o Mikuláši dostali sladkou odměnu. Děkujeme rodičům, kteří tento pěkný zážitek dětem zprostředkovali. Ve školce jsme si potom vyprávěli dojmy z fary a čertíky a Mikuláše jsme si namalovali. Starší děti – předškoláci si procvičili grafomotoriku na pracovních listech s čertovskou tematikou. Nezapomněli jsme si povědět o sv. Barboře a tradici trhání barborek. A potom jsme se vrhli na navčiování a docvičování tanečků, básniček a písniček na vánoční besídku. V tomto týdnu nás navštívila lektorka z OFČR Čapí hnízdo s výukovým programem Pojďme si hrát na ornitologa. A také za námi přijelo divadlo s pohádkou „Pejsek a kočička v MŠ“. Třetí prosincový týden jsme dokončili nácvič vánoční besídky a představení zahráli rodičům. I přes velké problémy s účastí dětí na besídce (více jak polovina dětí byla nemocná), se besídka vydařila a za excelentní herecké výkony byly děti odměněny velkým potleskem. Závěrem si děti rozbalily vánoční dárky, které na ně čekaly pod ozdobeným stromečkem. Poslední den před Vánoce jsme se jeli se školkou podívat do Hornické chalupy v Příbrami, kde jsme si s dětmi připomněli vánoční zvyky a tradice.

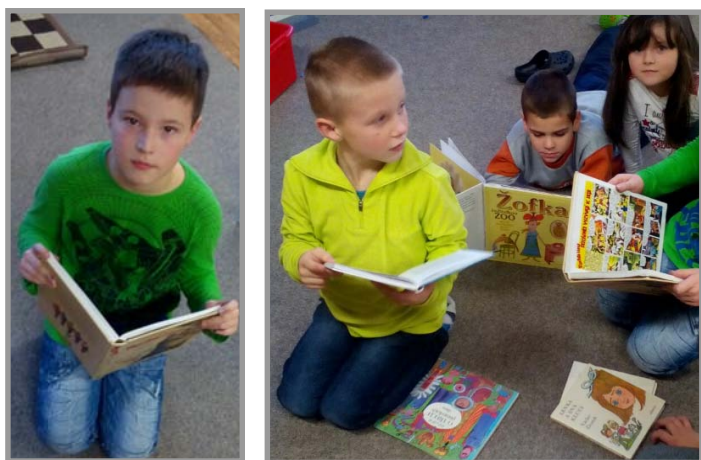

Knihovna a Spolkový dům Obecnice

Kroužek VŠEZNÁLEK

Máme tu nový rok a s ním nás čeká další kořeníčko, ale pojďme si zrekapitulovat poslední měsíc loňského roku. V prosinci jsme na kroužku hlavně zpívali koledy a vyráběli zimní dekorace. Poslední kroužek před Vánoci jsme pojali spíše jako takové posezeníčko. A tak jsme se sešli v hojném počtu u čaje, cukroví a stromečku. Nechyběly ani koledy a dárečky. Teď už je ale Vánoční čas za námi a my od poloviny ledna startujeme další Všeználkovou éru. A co nás vlastně čeká? Budeme opět v plném záprahu práce. Čeká nás další tvoření, spousta výtvarných a ručních technik, maleb, pohybové aktivity, zpívání ale i divadelní improvizace. Rozhodně je se na co těšit.

Nebaví Tě sedět doma? Nemáš po škole co dělat? Už Tě bolí záda od věčného vysedávání u PC? Neváhej a přidej se k nám! My se nikdy nenudíme. ☺

Do kroužku Všeználek je stále možné se přihlásit (buď ve škole, ve školce nebo ve spolkovém domě).

Chcete se uvolnit a potěšit svou dušičku?

Přijďte se vymalovat ze svých nočních můr nebo špatné nálady a nabrat tak novou pozitivní energii. Sejdeme se v **úterý 7. února v 17.00 hodin** a za poslechu příjemné relaxační hudby se pustíme do díla.

„CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM“

I v tomto roce nás čeká práce v projektu „Celé Česko čte dětem“. Přijďte si počíst se svými dětmi, vnučaty a nebo třeba jen tak pro radost. Jedná se o skupinové čtení formou kolující knihy. Číst začínáme již 30. ledna od 17 do 18 hodin. A následně každé pondělí v již zmíněný čas.

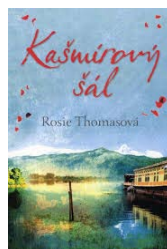

SOBOTNÍ RUČNÍ DÍLNY

Sobotní ruční dílny proběhnou v **sobotu 11. 2. od 17.00 hod.** ve spolkovém domě. Tvořit budeme Valentýnská přáníčka. Příspěvek na zajištění materiál činí 30 Kč.

Knihovna představuje knihu: Kašmírový šál

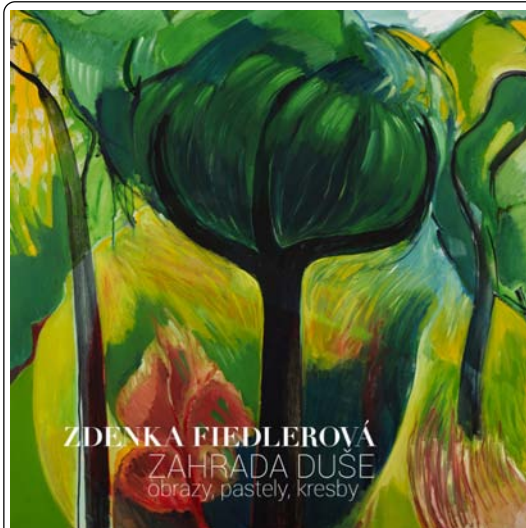
Autorkou knihy je britská spisovatelka **Janey King**, píše pod pseudonymem Rosie Thomas.

Příběh je velice emotivní a poutavý. Nabízí potěšení z četby od začátku až do konce! Vhodné pro čtenáře, kteří mají rádi romantické příběhy.

Tady je malá ochutnávka:

Novomanželka Nerys Watkinsová opouští velšský venkov a následuje manžela do misie v Indii. Přímou v srdci Kašmíru objevuje nádherné město na jezeře – Šrínagar, kde Britové žijí na luxusních dřevěných hausbótech, tancují, flirtují a zaměstnávají je jen klepy o sousedech. Dokonce i Nerys tu navazuje milostný vztah se zajímavým mužem s tajemnou minulostí... Jenže pak propukne válka a frivolnost nahrazuje strach žen, jejichž muži musejí odejít na frontu. Když se Nerys vrací po válce do Walesu, je z ní rozhodně jiná žena než ta, která se odtud před lety vydala do světa. Uběhnou dlouhé roky a Mair Ellisová vyklízí dům svých zemřelých rodičů. V zásuvce najde nádherně vyšívaný orientální šál. Vydává se do Kašmíru po stopách své babičky a sprádá nitky neuvěřitelného příběhu...

Kristýna Strmisková

ZDENKA FIEDLEROVÁ
ZAHRAĐA DUŠE
obrazy, pastely, kresby

Zdenka Fiedlerová

ZAHRAĐA DUŠE, obrazy, pastely, kresby

Galerie Františka Drtikola

Zámeček – Ernestinum 18. 1. - 19. 2. 2017
Otevřeno denně od 9 do 17 hodin kromě pondělí

Narozena 19. ledna 1947 v Kozičíně u Příbrami.

Studovala 1973-1979 AVU v Praze, prof. Alois Fišárek (ateliér monumentální tvorby), prof. Jan Smetana (ateliér krajinářské a figurální tvorby), titul ak. mal. Žije a pracuje v Příbrami, věnuje se krajinomalbě, portrétu, malbě zátiší a figurální tvorbě. Pedagogicky působí v ZUŠ Ant. Dvořáka Příbram, vede výtvarný kroužek v příbramském Domě kultury. Je členkou výtvarných umělců ČR a Středočeského sdružení výtvarníků.

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Potkali se v Ivančicích

V Ivančicích se do dnes setkávají řeky Jihlava, Oslava a Rokytná. A mohli se zde potkat i dva nejslavnější ivančičtí rodáci – Alfons Mucha a Vladimír Menšík. Alfons Maria Mucha se narodil v Ivančicích 24. července 1860 do chudé rodiny. Během studií na Slovanském gymnáziu v Brně si přivydělával jako fundatista (žák, jehož studium je hrazeno z odkazů kláštera) v chrámu na Petrově. V roce 1885 odešel na akademii do Mnichova a v roce 1887 do Paříže. Změna v Muchově kariéře nastala získáním objednávky na plakát pro nejslavnější dámu Francie Sarah Bernhardtovou. Přes noc se stal uznávaným umělcem. Nejslavnější mistrovo období je kolem roku 1900, kdy na světové výstavě v Paříži bylo Muchovo umění „Art nouveau“ patrné na každém kroku. Roku 1904 odjel do USA získat finanční prostředky na uskutečnění své myšlenky zrealizovat své nejslavnější dílo – Slovanskou epopej. Cyklus dvaceti obrazů z historie Slovanstva Mucha dokončil po 18 letech práce v roce 1928 a věnoval ho městu Praze. Alfons Mucha byl jednou z nejpozoruhodnějších postav českého a světového umění konce 19. století a 1. poloviny 20. století. Svým všestranným nadáním zasáhl do celé řady uměleckých oborů, do malířství, sochařství, a přes divadlo také do literatury. Celý svět jej však bude navždy spojovat s jeho úžasnými grafikami, plakáty, dekorativními či symbolickými obrazy a freskami. Zemřel v Praze 14. července 1939 po výslechu gestapem na zápal plic, pochován je na vyšehradském Slavíně. Vladimír Menšík se narodil 9. října 1929 v ivančické Rybářské ulici. Dětství prožíval v Ivančicích a Řícmanicích, v sedmi letech se s rodiči přestěhoval do Brna. Tam pak na tatínkovo přání studoval průmyslovou školu strojírenskou, to ho ale nebavilo, protože se už od dětství chtěl stát hercem. V letech 1949-1953 vystudoval JAMU, následovalo divadelní angažmá ve Vesnickém divadle, pak v Divadle E. F. Buriana, kde strávil tři roky. A odtud v roce 1958 vedla jeho cesta přímo na Barrandov, kde vytvořil více než 120 filmových rolí. Tento významný ivančický rodák byl často označován za lidového herce. Publikum milovalo Menšíka, Menšík zase publikum. Takový oboustranný vztah byl potvrzován při nespočtu setkáních s diváky i oficiálně v mnoha oceněních, která během své kariéry získal. Vladimír Menšík trpěl těžkým astmatem, ale přitom žil a pracoval naplno, nic si neodpíral. Zemřel náhle 29. května 1988 v nemocnici U Svaté Anny v Brně, pohřben je v Praze na Olšanech. Po načerpání těchto informací v Expozici Alfonse Muchy a Expozici Vladimíra Menšíka, které se nacházejí v historické budově Památníku Alfonse Muchy, jsem se vydal poznávat historické skvosty města. Jako první mě zaujala budova samotného památníku, která je druhou nejstarší na Palackého náměstí, což je patrné již na první pohled, neboť do dnešních dnů si dům zachoval goticko-renesanční styl. Ve věžičce býval zvonek, jehož zvuk oznamoval nebezpečí požáru. Pár kroků od tohoto stavebního skvostu se nachází budova radnice. Původně šlo o zeměpanský hrad, jehož západní zdi byly součástí městských hradeb, jejichž pozůstatky je možné spatřit v uličce za kostelem. Z gotické stavby se zachovala část sklepeň s valenou klenbou, portálek do sklepa a dvě místnosti v přízemí. Na počátku 17. století byl tento objekt přestavěn na městský palác, v průběhu let pak sloužil jako kasárna, škola a dnes jako městský úřad. Dominantou náměstí je farní kostel Nanebevzetí Panny

Marie, jehož stavba byla započata pravděpodobně v roce 1288, kdy bylo město povýšeno do stavu královských měst. V roce 1304, za vpádu Kumánů, divokých bojovníků ve službách vojska Albrechta Habsburského, byl kostel vypálen a uvnitř kostela byli upáleni obyvatelé, kteří zde hledali úkryt před těmito divochy. Oprava vypáleného kostela trvala od roku 1312 až do 2. poloviny 15. století, kostelní věž byla dokončena na přelomu 16. a 17. století. V letech 1947-1953 byla architektem Klaudiem Madlmayerem provedena rozsáhlá oprava tohoto svatostánku. Nedaleko náměstí se nachází Rybářská ulice s rodným domem Vladimíra Menšíka, na kterém je umístěna pamětní deska. Odtud jsem dále pokračoval k železniční zastávce Ivančice-město, kde jsem se napojil na červeně značenou cestu. Touto cestou jsem po několika minutách došel k lávce přes řeku Jihlavu. Na protější straně se nachází park Réna, odkud začíná stezka stoupat vysoko na hladinu řeky. Menší námaha se ale vyplatí, protože stezka prochází okolo rozhledny Alfonse Muchy, lidově však zvané podle celého parku – Réna. Jedná se o 4 metry vysokou železobetonovou stavbu, která je volně přístupná po celý rok. Věž byla postavena v roce 1930 stavitelem Karlem Feithem nákladem Okrašlovacího spolku za přispění odboru KČST. Stavba čtyřboké rozhledny s nekrytou vyhlídkovou plošinou podle návrhu Miloše Navrátila stála 5.100 korun. Slavnostní otevření rozhledny a její předání do užívání veřejnosti proběhlo dne 1. června 1930. Z nevysoké vyhlídkové plošiny je krásný půlkruhový rozhled na město Ivančice a blízké okolí. Než opustím Ivančice, tak si neodpustím jednu zajímavost na konec – Vladimír Menšík byl původně vlastním jménem Vladislav po svém otci. Údajně na přání E. F. Buriana se nechal přejmenovat na Vladimíra. A Vladimír Menšík měl blízko i k Příbrami – takhle jí líčil v jednom ze svých vyprávění: „Tady tohle to je nová Příbram. O kousek dál je stará Příbram a tam je Hotel Horymír. A tam já jsem před třinácti lety propil sako a pověst. My jsme tu totiž točili film...“ No jaký film tady točili? ©

Z cest Vás všechny zdraví
Martin „Párek“ Jarolímek

LÉKAŘ A VY • Biorytmy

Biorytmy jsou periodické změny v procesech, které probíhají ve všech živých organismech a jsou ovlivňovány přirozeným denním světlem. Vnitřní hodiny – časový regulační systém – řídí chod našeho těla a určují, ve kterou denní dobu mají mít tělesné procesy kterou hodnotu. Například kdy má mít který hormon jakou hladinu, které enzymy mají být aktivní a kdy, kdy máme usínat a kdy se probudit... Hlavním úkolem vnitřních hodin je nastavovat rytmické procesy v našem těle tak, aby probíhaly optimálně v očekávání změny denní doby. Celý časový rytmus trvá přibližně 24 hodin, člověk od člověka se liší, ale vždy jsou vnitřní hodiny dobře seřízené s venkovním světlem. V těle nemáme jen jedny hodiny, ale každá buňka má své vlastní vybavení. Máme hodiny v játrech, ledvinách, plicích nebo v srdci. Ty hlavní sídlí v mozku a tyto jediné jsou regulovány přímo venkovním světlem. Následně pak vysílají signály do celého těla a všechny orgány si podle nich nařizují svůj rytmus. Proto je přirozené denní světlo tak důležité a ranní a večerní je svým spektrem a intenzitou nejvhodnější pro seřízení našich vnitřních hodin s přirozeným denním rytmem. U většiny z nás mají naše vnitřní hodiny tendenci se samovolně zpoždovat, jsou to tzv. sovy, tedy lidé, kteří chodí spát později a dlouho ráno spí. Skřivani zase brzy vstávají a brzy chodí spát, jejich vnitřní hodiny mají tendenci se předcházet. Každému je tento chronotyp dán geneticky, není jednoduché jej přenastavit, ale v průběhu života se mění. V dětském věku se budíme brzy ráno, v pubertě děti obvykle vespávají a ve stáří se chronotyp mění zase na skřivana. Pro sladění vnitřních hodin se zevním prostředím má zásadní význam hormon melatonin – hormon spánku. V noci je jeho hladina vysoká, ve dne klesá. Tak dává tělu signál a určuje, kdy je naše subjektivní noc. Lidé, kteří mají směnný provoz, mohou mít velké problémy se synchronizací tělesných pochodů, protože při noční směně v době vysoké hladiny melatoninu, musí pracovat a obvykle i přijímají potravu. Podobné problémy mohou mít horníci, kteří pracují celý den ve tmě a nejhorší variantou pro naše vnitřní hodiny je směnný systém tři dny denní, tři dny noční. Z důvodu nastavení vnitřních hodin má řada z nás potíže v době změny času letní – zimní a zpět. U dětí negativně ovlivňuje synchronizaci jejich vnitřních hodin to, že je rodiče nechávají dlouho vzhůru, zkracuje se doba jejich spánku a o víkendu dospívají a propásnou ranní synchronizační signál. Není ani vhodné, aby děti usínaly s rozsvícenou lampičkou. I slabé světlo může procházet přes víčka a narušit tvorbu melatoninu. Problémem je všudypřítomné světelné znečištění ve městech a nejcitlivější je náš časový systém na modré světlo moderních LED žárovek. Obecně

se uvádí jako optimální doba spánku 7-8 hodin, ale hlavně by měl člověk vstávat s pocitem vyspání a nekumulovat si

spánkový dluh, který o volných dnech dospívá. Pomůže i krátký šlofik 15-20 minu, pokud ale trvá takové zdrímutí dvě i více hodin, nejenže člověku nepomůže, ale ještě ho zatíží poklesem výkonnosti kardiovaskulárního systému a rizikem vzniku obezity a z toho plynoucích civilizačních chorob. Narušení hormonální rovnováhy a časové synchronizace našeho těla při spánkovém deficitu může vést k poruše imunity, bolestem hlavy, diabetu nebo k poruše dělení buněk, čímž zvyšuje riziko vzniku nádoru prsu, prostaty nebo krvetvorby. Melatonin je dokonce na některých světových onkologických pracovištích podáván jako prevence vzniku metastáz při nádorových onemocněních. Zdravý spánek je nejen dostatečně dlouhý, ale také nepřerušovaný. Opakovaná probuzení v noci rozbíjí spánek, ten je méně efektivní, často se střídají REM a non-REM fáze, a to může vyústit v ospalost a únavu během dne, mikrospánky za volantem, výpadky pozornosti, změny nálady, depresivní poruchy a zvýšení náchylnosti k úrazům. Neméně důležitá je hloubka spánku, protože jen v nejhlubším spánku dokáže tělo cestou lymfatického systému odbourávat z mozku nebezpečné látky, jejichž usazování je spojeno s rozvojem Alzheimerovy nemoci. Poruchou spánku trpí už i nejmenší děti. O dětské nespavosti mluvíme v případě, kdy dítě neusne do 20 minut od uložení několikrát týdně a celé to trvá více než tři měsíce. Dětská nespavost je nejčastěji způsobena nevhodným uspáváním a špatným spánkovým režimem rodiny. I stáří bohužel jde ruku v ruce se sníženou funkcí vnitřní časové regulace. Signál se sice v centrálních hodinách stále tvoří, ale není dostatečně přenašen. Hodiny tikají, ale tělo je neumí číst. Přitom se zdá, že čím déle člověk udrží svůj vnitřní systém synchronizovaný s denní dobou, tím více oddálí nástup přirozeného stáří. Existují ovšem i výjimky potvrzující pravidlo. Winston Churchill spal 4 hodiny denně a dožil se 90 let, Silvio Berlusconi sám uvádí jen 2 hodiny spánku a oslavil osmdesátiny, Thomas Alva Edison spal 4 - 5 hodin a dožil se 84 let, Margaret Thatcherová spala 4 hodiny denně a dožila se 87 let. Tak sladký spánek a dobrou synchronizaci celého těla po celý rok 2017 ☺.

Podle časopisu *Téma 33/16* a *Moje zdraví 12/16* upravila **Drsvo**

ZPRÁVY Z POD PLECHU

(od zpravodajů zpracoval **bs**)

Zpravodaj přímo z hlavního města ČR zaslal našemu Obecnickému zpravodaji oslavnou informaci, že M. K. nevolený předseda sdružení Pod plechem, za celý loňský rok zdárně podnikl již třetí výjezd mimo okres Příbram.

Pod plechem se nejenom sportuje diskusně, příkladem byl sportovní zápas na novém multifunkčním hřišti v obci, o kterém jsme referovali v OZ. Rozvíjí se zde i kulturní vyžití, příkladem je básnička od F. S., kterou jsem obdržel ve Staročeské hospodě. Omlouvám se, pokud není celá, ale v kapse jsem našel jen tento text.

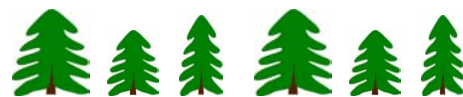
Pod plechem

*Ani ten sport nám tady neschází,
ten tady probíhá v pasivní fázi.
Všichni tu sedíme jen vedle sebe
a máme zájem, jak se komu vede.*

*Nás všechny zajímá, jak každý žije,
proto se pod plechem nejenom pije.
My jsme ta parta, která se baví,
a tak nechte, přátelé drazí.*

ZA TAJEMSTVÍM BRDSKÉHO PRALESA

(Po stopách Brdského predátora)

Dobrodružně-humorná sci-fi • autor Václav Moravec • ilustrace Karel Šťastný (dnes BS)

Kapitola XIV. • Kontakt (dokončení z min. čísla)

Nebyl to zase takový problém, byly v něm přece dvě hliníkové nádoby a já si vzal tu menší, protože bylo jasné, že Joe toho se svým tělíčkem spřádá více. Nalámali jsme ze soušek dříví a protože jsem v dětství byl pár měsíců ve skautu, vzal jsem na sebe funkci "ohnivce". Po chvíli jsme si již mohli klidně společně zapět: "Ohnivá se line záře, ohéééň, ohéééň, hřeje ruce, hladí tváře..." Či tak nějak jsme to tehdy v Junáku zpívali. Samozřejmě jsme ohniště utemovali kameny z potoka a umístili jej co nejbliže břehu. Jeden nikdy neví, kdyby chytilo od ohničku něco jiného, než jsme chtěli, alespoň by byla vodička k hasení blízko. Musím uznat, že obsah konzerv z "Tojčlant" nebyl zase tak nejhorší, připomínal mi čili fazole kombinované s lečem. Když jsme k tomu uřízli pár pořádných krajců chleba, připadali jsme si hned jako v ráji. Po chutné krmi jsme se lenošivě rozvalili kolem doutnajícího ohničku a vychutnávali to sladké nicnedělání. Teď by s námi měl Brdský Yetti lehkou práci.

Červený potok byl opravdu krásný kout brdské divočiny. Samá zákruta a jeho tok lemovaly vzrostlé stromy s obnaženými kořeny, dosahujícími až k hladině, jakoby jimi přímo chtěly sát životodárnou vodní energii. Proud do cesty se stavěly i četné kameny, kolem nichž se voda čeřila a rozdvjovala do malých praménků, které se o kousek dále zase spojovaly, tu a tam se tvořily i malé vírky. Když jsem trochu pozvedl hlavu, všimnul jsem si, že dále od nás nabývá údolí, jímž jsme procházeli, poněkud zlověstnějšího rázu. Břehy se zvedaly do vysokých strání a zřejmě bude náš výšlap i obtížnější, neboť jsem zahlédl i jakési skály. Když se to vezme kolem a kolem, ideální místo pro přežívání skupinky hominidů z pravěku. Už se ani nedivím, že v Brdech se za války schovávali partyzáni v zemljankách, hluboko v německém týlu a byli prakticky neviditelní.

"Tak vstáváme, auf, auf, milý Joe, ať z toho výletu něco máme," posadil jsem se asi po půlhodince trávení siesty a začal jsem vodou z ešusu zalévat ohýnek. Joachim se s brbláním připojil a obě použité konzervy jsme zakopali pomocí mého bovijáku dostatečně hluboko do země. Nechtěli jsme dělat v lese nezbytně větší bordel, než mnozí naši spoluobčané, které trampové nazývají posměšně mastňáky.

Mezinárodní expedice Brdský Yetti vzápětí vyrazila opět na pochod stylem "kam nás nohy zanesou". Věřil jsem své

intuici, k čemu nahlížet "zbytečně" do nějaké mapy. Vždyť jeskyni nebo osadu Yettiů bychom na ni vyznačenou stejně nenašli. Tak co!

"Hele, Fasek, tudy téct talší fota," zahalekal vtom Joachim, který šel nyní jako průzkumník trochu vepředu. Opravdu, do Červeného potoka se zde vléval další, spíše potůček, což se postupně projevilo na hlavním toku, který po následujících pár metrech již dosti zmohutněl a zrychlil. Stráně kolem nás se podstatně zvedly do výšky a brzy jsme si připadali jako v nějakém kanadském kaňonu. Hladina potoka nebyla všude stejná a tak jsme si mohli prohlédnout i několik malých vodopádů. Do Niagary měly sice hodně daleko, ale i tak byly krásné. Prodírali jsme se dál a dál, míjeli jsme i pár tichých tůňek, kde by v parném létě bylo jistě požitkem do nich hupnout a Joachim zalkal, že tady by určitě trefil i nějakou vysokou, která sem jistě chodí pít. Tak jsem mu rychle a důrazně připomněl, že po žádných srnkách ani kancích se už pálit nebude, jedině v sebeobraně. Ať si šetří náboje, možná je budeme ještě hodně potřebovat. I když raději bych se takovým temným předpovědím vyhnul. Jenže jestli je "náš Yetti" takový násilník a predátor, pak asi nebude zbytí.

A pak se to stalo! Nejprve jsem zaslechl, jak Joachim šileně zajčel, pak zvedl pušku a než jsem k němu těch circa patnáct metrů doběhl. Tak se ozvala rána, již ozvěna několikrát násobně vracela a na protějším břehu potoka začalo ze stromů padat listí. Broky z Joachimovy flinty tam udělaly solidní průsek. Něco, jako pokud jste viděli film Predátor s velkým Árnym Schwarzeneggerem, jak tam ta jeho jednotka kropí z automatických zbraní džungli a všechno kolem nich padá, praská a kácí se (jenom ten Predátor prchá pouze s malou oděrkou na drápě). Ještě celý udýchaný jsem popadl Joachima za rameno a obrátil ho tváří k sobě. Hned jsem se však ulekl, kamarád vypadal jako kdyby právě viděl strašidlo. Oči vytřeštěné a sípavě odfukoval. Opatrně jsem mu vzal z rukou pušku, položil ji do trávy a pak jsem s tloušťkem zatřásl jako s pytlek hnoje, kterým v tu chvíli byl. Hned ho to také probralo, takže jsem nemusel přistoupit k jeho profackování, což by byl další stupeň vzpamatování ze šoku. "Fasek, já fitěla Yetti, tam naproti setěla a chlemtala fota!!!"

Kapitola XV. • Přepadení ve skalách

Nyní jsem nebyl mocen slova zase já. Vnímám jsem obsah věty, kterou mi právě Joachim sdělil, ale rozum se vzpěchoval něco takového akceptovat. Je to divné, na tuto expedici jsme vyrazili, hlavně tedy já, s cílem objevit Brdského Yettiho a když náhle dojde na věc, nechce se mi tomu vůbec uvěřit. Ty vole, tys to dosud bral podvědomě jako nějakou bojovou hru, ale teď se vše vyvrtilo v syrovou a drsnou realitu. Teď zřejmě už půjde proklaté do tuhého. No, jestli, nedej Bože, Joachim trefil, pak určitě začne válka, protože pozůstalí po Yettim si to zcela jistě nebudou chtít nechat líbit. To vše mi doslova řvalo v mozku a adrenalin bušil do žil. Mně i Joachimovi. Dva páni středního věku, kteří si šli zašpásovat do nějakých zatracených Brd a ono se to

najednou trochu vymkne z rukou. Bílá paní byla ještě sranda, ale nyní to začíná být vážné.

Pustil jsem Joachima a skočil do dřepu, schován za velké husté křoví. Akce začíná a kdoví, jestli se jž na druhém břehu nešíkují "Velké nohy" k protiútok. Rovněž kamarád se sklonil, sebral kulobrok z trávy a vytrčil ho před sebe.

"Vyměň si patronu," pošeptal jsem Joemu a nutil se do ledového klidu, který přece znám z četby úpadkové literatury, kde jím vládne každý zasraný pistolník či člen speciálního vojenského komanda. Nějak mi to však nešlo, rčení "chladný jako kámen" na mě v tuto chvíli zrovna moc nepasovalo. Ale alespoň jsem se snažil. Na rozdíl od mého

(pokračování na str. 11)

Kapitola XV. • Přepadení ve skalách

(dokončení ze str. 10)

kolegy, podařeného germána, který vypadal, že se znovu "poperděl". Jak jsem ale zaregistroval, alespoň rozuměl co jsem mu řekl a vyhodil vystřelenou nábojnici, kterou po chvíli nahradil třesoucími se prsty za novou.

"Klid, Joe, jenom žádnou paniku, takový luxus si zrovna teď nemůžeme dovolit," snažil jsem se ho utěšit a sobě dodat více kuráže.

"Já ho fitěla, opraftu felká chlupatá opice," pištěl úpěnlivě Joachim, ale už vypadal lépe a bledost v líčkách ustupovala červeně.

Od foukl jsem si i za něho. Zdá se, že postupem času se naučíme podobné stresové situace zvládat jako ti správní drsnáci typu Ramba a Kačera Donalda.

Po Joachimově výstřelu nastalo skoro úplné ticho, ani ten ptáček nezapípal. Jenom vodní bystřina dělala, že se jí to netýká a s uklidňujícím šuměním se hnala do neznáma. V tuto dobu jsem již třímal v ruce svou malorážkovou stříkačku, byť s vědomím, že Brdský Yetti má pravděpodobně větší sílu než gorila a patrně by mi ohnul hlaveň dřívě, než bych zmačkl spoušť. Joachimova flinta byla nyní naším trumfem, kapesním dělostřelectvem a museli jsme se jí tudíž příkladně věnovat. To jsem také hned kamarádovi pomalu a důrazně připomněl.

"Já fjetěla, še opice butou bát moje šísen," opáčil Joe již takřka bojovně a sebral si ze země tyroláček, který mu po té kanonádě sletěl z hlavy.

Pozorně jsem sledoval místo na protějším břehu, které bylo od nás vzdálené asi padesát metrů. Ne, že by potok byl v těchto místech tak široký, to rozhodně nikoliv, ale Joachim páčil po jakési úhlopříčce. Stále se však nic nedělo, až jsem začal malého Němčíka podezírat, že měl halucinace nebo viděl pouze pijícího kňoura a pokládal ho za Yettiho. Ani bych se po té minulé noci s Bílou paní nemohl divit. Z těchto konejšivě smířlivých myšlenek mne však vzápětí vyvedlo vzdálené zařvání, jež pomalu přešlo do jakéhosi pronikavého zapískání. Krve by se ve mně nedořezal. Joachim opravdu neměl žádné vidiny. Natolik jsem toho o Yettim přečetl a viděl v různých pořadech v televizi, abych věděl co toto pískání znamená. Teď nás ochraňujte všichni svatí! V první chvíli jsem měl sto chutí z lesa nejbližší cestou vypadnout a jít vše ohlásit na patřičná místa, ať si veleopa, či to je za potvoru, honí profesionálové. Pak jsem si však uvědomil, jak by se mi všichni vysmáli, jaká by to byla blamáž před veřejností, čtenáři Periskopu, kamarády a rodinou a tak jsem se raději zatvrdil. Však my to dokážeme. I když při pohledu na kamaráda...

Joachim se klepal jako osika, a to jsem osiku nikdy neviděl.

"Fasek, slyšela ty to? To byla Yetti a hotně nasratá!"

V duchu jsem přemýšlel, jak je možné, že takový hnusný jekot nikdy nevidoval žádný místní starousedlík nebo houbař či jiný příležitostný návštěvník lesa. To si po Yettim ani nikdy nepicnul žádný myslivec? Sakra, to jsme za ta dlouhá léta od smrti fořta Tylše jediná, kdo měli otevřený kontakt s lesními lidmi?! Jak je to možné? Je sice fakt, že do údolí Červeného potoka třeba tolik človíčků nezavítá, protože je to tady pěkná divočina, ale nedaleký Valdek jistě lákal a dosud láká nejednoho návštěvníka. A to už vůbec nemluví o vojácích. To mi vůbec nešlo na rozum! Jak zde vůbec může Brdský Yetti existovat, pokud je tak plachý a nemá rád lidskou společnost, když mu tady doslova za jeho olýsalým zadkem bouchají granáty a létají vojenské kule?! No, uznejte samo, to přece není vůbec lo-

gické. Zvířata odjakživa před "hřmící holi" prchala a měla z ní panickou hrůzu. Proč se tedy náš Yetti chová jinak? Příliš otázek na mou nebohou hlavu. Snad na ně najdu postupně odpověď, ale teď je pro nás důležitější rozhodnout se o dalším postupu. Při pohledu na frustrovaného Joachima jsem se ujal iniciativy a zavelel ke zteči!

Ale k velice opatrné. Byli jsme již na svých pozicích nejméně půlhodinku a stále nás nic nechtělo přepadnout, znásilnit, potažmo zabít a sežrat. Z toho jsem chytře usoudil, že Brdský Yetti si teď někde ve skrytu "buše" líže rány a kuje odvetu. Takže my na to

nebudeme čekat jako nějakí králíci a pěkně opičáka převkápíme přímo v jeho hlavním štábu. A nakopeme mu tam, kde normálně končí záda.

Hmm, až do takové bojovné euforie jsme se dostali po (dle našeho mínění) zbabelém úprku Velké nohy z bojiště. Nezaopatřený pozorovatel by nám řekl: "Tak hrát na vojáčky se chlapečkům zachtělo. Však ono vás to přejde." Samozřejmě by měl pravdu. Ale v tuto chvíli jsme byli na koni a spořádaní tatíci se rázem změnili na otrlé "westmany" a frontové mazáky. I zlatník Joachim se konečně přestal klepat a výhružně komíhal svou ručnicí.

"Jdeme, Joe," zavelel jsem jako nějaký brigádní generál a s kamarádem těsně za zády jsme vkročili do vodního toku. Člověk by neřekl, jak je v tuto roční dobu už ten ničemný potok studený. S těžkými bágly na zádech a hlavně ve sportovních botkách se to dokonale procítí. Joachim měl takové vysoké šněrovací botky z kůže, ale stejně si do nich nabral, protože místy nám hladina sahala do půli lýtek.

Obezřetně a se zbraněmi připravenými k výstřelu jsme se blížili, šplouchajíc jako cvičení lachtani, k protějšmu břehu, k místu, kde dle Joachima prve seděl Brdský Yetti a dopřával si trauku.

"Tám setěla tá potfora," ukázal kamarád na blízké místo u břehu, kde jeho předchozí "přehradná" palba napáchala škody na porostu jako po přeletu tornáda.

Břeh byl hustě zarostlý křovinami a mladými i starými stromy, takže nebyl vůbec přehledný. Klidně se z porostu náhle mohla vynořit obří chlupatá ruka, která by mě čapla za límec. Asi bych se smíchy neudržel. Naštěstí nás při výstupu z vody vítalo jenom ticho.

"Doufám, žes tu obludu netrefil Joachime, to by jí a její kámoše asi pořádně rozlítilo. I tak jsme se ale neuvedly

(pokračování na str. 12)

Kapitola XV. • Přepadení ve skalách

(dokončení ze str. 11)

zrovna jako přátelé," podotkl jsem a v duchu dal vale svým předchozím plánům, jak se s Brdským Yettim skvěle a bez problémů domluví. Ale nemohl jsem Joachimovi vůbec nic vyčítat. Vždyť si to představte. Procházíte se hezky ve středočeském lese, v srdci Evropy, kde podle zoologů je nejnebezpečnějším zvířetem jen vzteklý jezevec či liška a najednou na vás vykoukne z křoví netvor, o kterém vám sice kamarád cosi bájil, ale vy jste tomu zas tak moc nevěřili. A bác ho, Yetti na vás náhle zírá z očí do očí, proklatě živý. Vy se samozřejmě v první chvíli strašně uleknete, ale vzápětí, jste-li myslivci jako Joachim, zapracují vaše reflexy, zalícíte pušku a pálíte. Takhle to prostě bylo a my se nyní musíme s nastalou situací vyrovnat.

Nejsem samozřejmě žádný profesionální stopař, ale pár základních stop rozeznat umím. Třeba psí, ptačí, kance

a klasický otisk lidské boty. To, co tu na nás u tohoto "napajedla" doslova udeřilo do očí, však bylo cosi šíleně se vymykajícím stopám všeho zdejšího zvířectva, ledaže by někde poblíž havaroval cirkus a z klecí utekly opice. Musely by však být pořádně veliké a náležitě těžké. Těch pár otisků v trochu rozbláceném kousku břehu těsně u vody, by nenechalo klidným žádného z hledačů záhad. Už mi bylo jasné, proč tomuto tvorovi říkají v Kanadě Big Foot - Velká noha. Kam se hrabe i takové velkorozměrné chodidlo reprezentačního fotbalisty Jana Kollera. Majitel této brdské nožky by vám stoupl na kuří oko jenom jednou a už byste si nemuseli dělat starosti s pedikúrou. Když to vidíte namalované nebo i vyfotografované v knihách, tak vám ani nepřijde, že Yetti má tak velký hnát. Jenže v realu je to tedy něco extrovního.

Zajímavosti z našich Brd

Moji milí čtenáři, dostal jsem k vánocím novou knihu o našich Brdech. Je dílem několika brdských patriotů a patriotek a je čtivá, hlavně obsahuje mnoho zajímavých článků týkajících se Brd i života lidí, kteří zde žili nebo žijí. Myslím, že autoři se nebudou zlobit pokud zde budu některé zajímavosti jejich díla prezentovat. Třeba vás to zaujme a knihu si v knihkupectví pořídíte také.

*Knihou má název 100 zajímavostí ze starých Brd a kromě jiných autorů napsal několik kapitol i Václav Perneger z Obecnice. Začnu hned jeho 17. kapitolou s názvem **Návrat Tetřeva nevyšel**.*

Na souvisle zalesněném brdském území na pomezí středních, západních a jižních Čech. O rozloze přibližně 500 000 hektarů žili od nepaměti početné populace lesních kurovitých ptáků. Tetřeva hlušce, tetřívka obecného a jeřábka lesního. Stejně jako v jiných oblastech však došlo po druhé světové válce i v Brdech nejprve k úbytku jejich populací a posléze k jejich vymizení. Naposledy byl tetřev hlušec pozorován na různých místech v centrálních Brdech v první polovině sedmdesátých let 20. století, například v kronice Lesní správy Obecnice se dočteme, že v roce 1972 rozšlápl kůň při přibližování dřeva v místě U Bártova dubu tetřeví hnízdo. Kočič přinesl zachráněná vejce na lesní správu, kde je dali pod kvočnu. Ta sice tetřeví kuřata vyseděla, ale ta později uhynula.

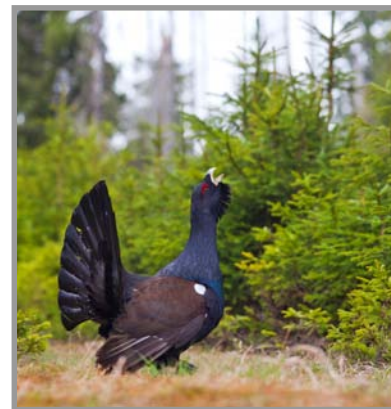
V polovině devadesátých let 20. století zpracovalo ministerstvo životního prostředí záchranný program tetřeva hlušce. Brdy byly vytipovány jako oblast s dobrými podmínkami pro návrat tetřeva do přírody (vedle Krkonoš a Jeseníků). Místo pro aklimatizační a vypouštěcí voliériu bylo vybráno v jižní části cílové plochy Tok. Již název této cílové plochy vypovídá, že místo pro tetřeví návrat nemohlo být vybráno lépe. Zvolená část cílové plochy se vojensky a hospodářsky nevyužívala, šlo o rozvolněné nárosty smrku s modřínem, staré 50 až 80 let a souvislým porostem vřesu obecného, brusnice borůvky a brusnice brusinky, místy s hasivkou orličí a smilkou tuhou. Z vegetačního hlediska tedy šlo o optimální tetřeví biotop. Kuřata se dovažela s odchovny v Německu vždy na přelomu srpna

a září. Po dobu karantény a aklimatizace (přibližně jeden až dva týdny) byla nepřetržitě sledována lesním personálem (k tomuto účelu sloužila krytá pozorovatelná postavená v těsné blízkosti voliéry). Za třináct let trvání projektu bylo do přírody vypuštěno 385 kuřat. Největším problémem, který bránil návratu tetřeva do přírody, byl zřejmě odchov kuřat v zajetí, protože ten způsoboval ztrátu plachosti a otupení jejich přirozených instinktů. Významná část kuřat se po vypuštění stala kořistí predátorů a přežili jen plaší jedinci. O ztrátě plachosti svědčí kuriózní pozorování tetřevů lesníky, kterým tetřev mnohdy dělal společnost na posedu. Stalo se, že se bagristovi usadil na bagru... V okolních obcích se tetřevi v zimním období přidružovali k domácí drůbeži (v Obecnici, Drahlíně, Sádce, Lázu, Rožmitálu, Věšíně, Zaječově či Strašicích) nebo zimovali v objektech lesní školky. Jedna tetřeví slepice byla nalezena v roce 2006 dokonce na náměstí v Komárově. Někteří tetřevi v lesním prostředí doslova vyhledávali lidskou společnost a nejevili známky plachosti.

Dne 30. září 2008 bylo z aklimatizační voliéry vypuštěno posledních 15 tetřevů. Hlášení o pozorování tetřevů došla ještě v zimním období 2008/2009, ale od té doby nejsou bohužel zprávy o jejich výskytu. Tetřev, který by měl mít v Brdech zdánlivě příznivé životní podmínky, zde kořeny, bohužel nepustil.

Václav Perneger

Z knihy *100 zajímavostí ze starých Brd*
přepsal **bs**

SLAVOJ Obecnice

STOLNÍ TENIS

Ahoj všem,

jak se již stalo tradicí, opět po roce jsme po vánočních svátcích uspořádali turnaje ve stolním tenise postupně pro děti, neregistrované hráčky a hráče a v neposlední řadě také pro registrované. Turnajů se zúčastnilo 15 dětí, 11 hráček, 14 hráčů a 29 registrovaných.

V turnaji dětí se nejlépe z obecnických umístila **Míša Landsperská**, která v semifinále jen těsně prohrála s pozdějším vítězem turnaje Pepou Leitnerem ze Sokola Příbram. Těsně za stupni vítězů skončily po pěkných výkonech **Terka Krátká** (4. místo) a **Vanda Steinerová** (5. místo).

Turnaj žen byl velmi vyrovnaný a vítězem byla především převládající přátelská atmosféra. Nechyběla ani tradiční obíhačka. ☺

Následující den měl turnaj registrovaných velkou kvalitu, která převyšovala i okresní přebory. O to víc je potěšující, že se v této konkurenci neztratili ani hráči z Obecnice. Ve čtyřhře vybojovali krásné 2. místo **Radek Tůma** a **Zdeněk Petráň**. Dále v jednotlivcích se na 2. místo probojoval výborně hrající **Radek Srch**, který ve finále trápil hráče z 3. ligy Vojtu Košáka, hájícího barvy Mnichova Hradiště.

Již nyní se těšíme na příští, v pořadí už 8. ročník.

Výsledky turnajů:

Turnaj dětí:

1. místo Pepa Leitner
2. místo Patrik Müller
3. místo Míša Landsperská

Turnaj ve čtyřhře dětí:

1. místo Pepa Leitner – Patrik Müller
2. místo Lukáš Landsperský – Míša Landsperská
3. místo Martin Vlasatý – Alena Samková

Turnaj nereg. žen:

1. místo Marie Matulová
2. místo Ivana Krátká
3. místo Simona Srchová

Turnaj nereg. mužů:

1. místo Jiří Hess
2. místo Václav Strniště
3. místo Miroslav Konopásek

Turnaj registrovaných:

1. místo Vojta Košák, Mnichovo Hradiště
2. místo Radek Srch, Slavoj Obecnice
3. místo Martin Vrátný, Sokol Příbram

(pokračování na str. 14)

Slavoj Obecnice – STOLNÍ TENIS *(dokončení ze str. 13)*

Turnaj ve čtyřhře registrovaných:

1. místo Vojta Košák – Ladislav Silavecký,
Mnichovo Hradiště - TTC Příbram
2. místo Radek Tůma – Zdeněk Petrář,
Slavoj Obecnice
3. místo Jarda Samek – Pepa Šutek,
Sokol Drahlín

Rád bych poděkoval všem hráčům a hráčkám za účast, fanouškům za jejich podporu a dále obci Obecnice a Staročeské hospodě, díky jejichž pomoci turnaje pořádáme.

ZP

Fotografie z dětského turnaje jsou dostupné na odkazu: <https://www.zonerama.com/podsednik/Album/2540178>

Průvod masek po obci,
pivo, muzika,
vepřové hody

„NA HRADĚ a v PODHRADÍ“

OBECNICKÝ

MASOPUSTNÍ PRŮVOD

sobota 4. března 2017 ve 14 hod.
na návsi v Obecnici

Srdečně Vás zve OÚ Obecnice, Divadelní soubor Skalka, SDH Obecnice, ČČK Obecnice

SLAVOJ Obecnice**FLORBAL – PFL**

Zdravím,
dne 18. 12. nás čekal tým Panthers Příbram a druhý tým tabulky Hunters Příbram. První třetina proti Pantherům byla vyrovnaná a skončila za stavu 1:1. Pak už to byla jízda Slavojů a na konci 3. třetiny byl výsledek 9:4 pro Bečánov. Body: Pepa Neliba 3+1, Lukáš Stejskal 2+1, Pavel Hudík 1+1, Marek Roubíček 1+0, Petr Svoboda 1+3, Nikča Vokurková 0+1 a Jan Čížek 1+1, který nás dres oblékl poprvé. Utkání proti Hunters je vždy velká "řežba" a nesmírně vyhecovaný zápas. Jinak tomu nebylo ani tentokrát. Hunters vedl 3:1, zápas jsme zdramatizovali a 20 sekund před koncem vyrovnal na 3:3 Pavel Hudík. Následovaly tak samostatné nájezdy, kde štěstí stálo na straně Hunters, kterým v nájezdech pomohla hlavně konstrukce branky. Přesto jsme s bodem velice spokojeni, protože získat bod proti tomuto týmu nás vždy hodně těší ☺. V brance měl premiéru gólman Jiří Spilka. Prohra 3:4 po SN. Body: Lukáš Stejskal 1+0, Jan Čížek 1+1, Pavel Hudík 1+0, Marek Roubíček 0+1, Zdeněk Malý 0+1.

Za tým Žraloků Příbram se dočkal premiérového gólu Pepa Neliba proti týmu Torza Sorry, který se odehrál 17. 12. v Mladé Boleslavi, kde skóroval i Pavel Hudík a Marek Roubíček.

Do nového roku náš tým nevstoupil moc dobře. Ale i přesto, že nás čekali silní soupeři a sestava byla oslabená (např. o Pavla Hudíka, Lukáše Stejskala, Marka Roubíčka a časově i Pepu Nelibu), všichni odvedli skvělý výkon.

Dne 8. 1. jsme prohráli 1:10 s týmem Florbald Sedčany. Body: Petr Mužík 1+0, Pavel Steiner 0+1 a 8:10 s FbK Příbram. Body: Pavel Steiner 3+3, Zdeněk Malý 2+1, Pavel Valach 1+1, Petr Mužík 1+0, Vít Pešl 1+0, David Strniště 0+1.

Ve druhém zápase s FbK Příbram to byla hra nahoru – dolů. Velká bojovnost na každé straně a skvělý zápas pro oko diváka. Pavel Steiner nashbíral tento víkend nejvíce kanadských bodů – celkem 7. Pavel Valach předvedl neskuutečné sólo přes celé hřiště a poté skóroval, následně mu však radost zkazilo zranění kolene.

NEJLEPŠÍ VÍKEND...

Bečánov, jak už jsem psal, nezačal rok 2017 dobře (2 prohry). Ale 14. 1. získal 6 bodů proti týmům, kterým se jen těžko odolává. S mužstvy Kentauri NK a Mobydicks žádný jiný tým PFL ještě nevyhrál a náš tým je dokázal porazit.

Sestava byla silná, ale neměli jsme ani dvě kompletní lajny, a to se navíc už v prvním zápase zranil kapitán Lukáš Stejskal (zraněné koleno). Myslím, že to byly nejlepší zápasy, co jsme ukázali. Všichni tam nechali duši, a to i náš gólman Jarin Kozák, který předvedl výborný výkon. V obraně nastoupil Víťa Pešl, Zdeněk Malý a Jiří Vavroch. V útoku

Pepa Neliba, Pavel Hudík (Lukáš Stejskal) a Petr Svoboda, který nastoupil jen v prvním zápase, poté ho vystřídal nejlepší hráč minulého víkendu Pavel Steiner. Každého soupeře jsme zaskočili a k výkonu při-

jímáme gratulace i od ostatních hráčů z jiných týmů. Jediné co nás zamrzelo, že v hledišti byla jen hrstička našich fans ☹. Snad se to příště zlepší ☺.

Bečánov vs. Kentauri NK 4:3. Body: Pepa Neliba 2+0, Petr Svoboda 1+1, Pavel Hudík 1+1 a Vít Pešl 0+1.

Bečánov vs. Mobydicks 8:6. Body: Pavel Hudík 5+1, Pepa Neliba 2+2, Pavel Steiner 1+1, Vít Pešl 0+1, Lukáš Stejskal 0+1, Zdeněk Malý 0+1, Jiří Vavroch 0+1. **LS**

PŘÍBRAMSKÁ FLORBALOVÁ LIGA

Sportovní hala Příbram – Vavex (Plavecký bazén)

neděle 29. 1. 2017

od 15.00 hodin

Slavoj Bečánov – SK Alien Černošice

od 17.00 hodin

Palermo PB – Slavoj Bečánov

neděle 5. 2. 2017

od 15.00 hodin

Slavoj Bečánov – FbK Milín

od 17.00 hodin

Green Bottles – Slavoj Bečánov

neděle 19. 2. 2017

od 15.00 hodin

Slavoj Bečánov – FC Křížák

od 17.00 hodin

Rosenthal Lions – Slavoj Bečánov

DĚTSKÝ PYŽAMOVÝ BÁL

pátek 27. ledna 2017 ve 13 hodin
ve Staročeské hospodě v Obecnici

XIII. PYŽAMOVÝ BÁL

pátek 27. ledna 2017 ve 20 hodin
ve Staročeské hospodě v Obecnici

Vstup 100 Kč

NOČNÍ ÚBORY A MASKY VÍTÁNY!

☺ **Tradiční TANEČNÍ PŘEKVAPENÍ** ☺

Srdečně Vás zve OU Obecnice a Divadelní soubor Skalka

Hraje skupina
„AJETO“

ZLATÝ NUGET BEČÁNOVA

11.2.2017

14 hod Obecnice

www.znb.webnode.cz

37. ročník

ZLATÝ NUGET BEČÁNOVA

sobota 11. 2. 2017

START ve 14 hod. na louce
na okraji Obecnice

Již neskutečné množství let se o zimních víkendech
na lesních stezkách Brd rozezvučí hlasy desítek
závodčtivých „psích spřežení“.

Nenechte se však mýlit, závodí tříčlenné posádky
bez skutečných psů a bez ohledu na věk.

Povinnou výbavu tvoří saně, sekera, pila a polínko.
S touto výbavou závodníci musí absolvovat celou trať
a v závěru polínko rozřezat a rozštípat,
aby prošlo brdskou mírou.

Značená trasa vede členitým lesním terénem
v délce jedné brdské míle (cca 7 km).

Kontaktní e-mail: zlatynuget@gmail.com

Tel. 776 097 600 - Honza Javůrek
725 001 368 - Petr Brůček